

The founders of Baker & McKenzie Amsterdam

Op een zonnige donderdagmiddag wordt de ABB-redactie hartelijk verwelkomd in de privé-vertrekken van mr. Willem Stevens. Een man die, alhoewel de pensioengerechtigde leeftijd al enige tijd gepasseerd, nog steeds als advocaat staat ingeschreven en dat met gepaste trots vermeldt. Met een lichte fonkel in de ogen wordt de redactie meegenomen in de ontstaansgeschiedenis van Baker & McKenzie. Het wordt al snel duidelijk dat het rode gebouw aan de Zuidas een mooie historie en gepassioneerde oprichters kent. Mr. Stevens neemt het woord, mede namens zijn destijds partner wijlen mr. Jaap Caron.

Door: Lara Smeets en Sophia van Vloten

Willem Stevens achter zijn bureau.

Precies 56 jaar geleden, na het voltooien van het gymnasium, begint Stevens aan twee studies. Rechten omdat daar zijn hart ligt en de opleiding tot belastinginspecteur op advies van zijn vader, die wel iets in die combinatie ziet. Twee disciplines die van grote invloed blijken op het leven van Stevens en die, zo blijkt later, wanneer gecombineerd van grote invloed zijn op zijn loopbaan in de advocatuur.

Na beide studies gelijktijdig te hebben afgerond en na als enige Nederlander een strenge voorselectie met succes te hebben doorlopen, volgt Stevens een master aan de prestigieuze Harvard Law School. Dat jaar loopt hij als *legal assistant* mee in de praktijk van Hale & Dorr, een gerenommeerd advocatenkantoor in Boston. Het is bij Hale & Dorr waar Stevens voor het eerst in aanraking komt met het concept van de 'fiscale advocatuur'. Stevens geeft eerlijk toe dat het dat jaar wel nog enkel blijft bij het dragen van de tas van één van de 'grote jongens'.

Na het behalen van de LL.M titel zet Stevens een – tot op de dag van vandaag actief – alumni-netwerk op van afgestudeerden van

de Harvard Law School in Europa. Via dit netwerk raakt Stevens verzeild op een lunchbijeenkomst in Parijs met alumni die bij Baker & McKenzie werken, een tot dan toe onbekende naam in Nederland. Een dergelijk kantoor, groot en internationaal georiënteerd, heeft de aandacht van Stevens en hij solliciteert. Lot of toeval: Baker & McKenzie nodigt hem uit. Stevens schuift in zijn soldatenpak aan voor een sollicitatiegesprek met één van de naamgevers: Russel Baker. Deze man is gecharmeerd van die Nederlandse jurist. Baker probeert Stevens naar Chicago te krijgen. Hoewel Chicago zijn interesse heeft en er een aantrekkelijk aanbod op tafel ligt, kiest Stevens toch voor de advocatuur in Amsterdam.

Baker schakelt hierop zijn toenmalige correspondent in Nederland in, Jimmy Caron, “our Amsterdam partner”, en vraagt hem Stevens onder zijn hoede te nemen met de gedachte: ‘dan krijgt die jongen wat hij wil, waarna hij alsnog naar Baker & McKenzie in Amerika komt’. Hoewel Caron allerminst zit te wachten op een advocaat-stagiair, gaat hij in op het dringende verzoek van Baker. En zo begint Stevens als advocaat-stagiair in de Amsterdamse praktijk van Caron & van den Heuvel.

Het lukt Stevens om Caron ervan te overtuigen hem zijn stage te laten afmaken, onder meer omdat hij zijn eigen broek ophoudt. Later als partner drukt Stevens steeds meer zijn stempel op het kantoor. Als Stevens de nodige jaren werkervaring heeft opgedaan en Van den Heuvel vertrekt, ziet Stevens zijn kans schoon om het kantoor te vernieuwen en een ander profiel te geven. Stevens komt o.a. met het idee om op het briefpapier ‘belastingkundige’ onder de naam te vermelden. Dat was destijds de enige specialisatie die een advocaat mocht vermelden van de Orde van Advocaten.

Het kantoor doorbreekt op die manier een vast patroon in Nederland: als eersten in Nederland voeren Caron en Stevens deze gecombineerde titel en brengen dit in de praktijk. Als advocaat bevinden zij zich nu in het vaarwater van de fiscalist en andersom. Dit was ongehoord in die tijd van strikte praktijkscheiding, maar Stevens zet door. Hij heeft deze formule zien slagen in Boston en is vol vertrouwen dat die ook in de Nederlandse advocatuur vruchten zal afwerpen. Zoals Stevens zelf zegt: “de drive iets groters te maken van het kantoor wordt een ambitie op zich”.

Na zeven jaar, waarvan twee jaar als partner, komt er in 1972 een naamsverandering: Caron & Stevens. Een partnership met Baker & McKenzie was door de Orde niet toegestaan en was zelfs uit den boze, want zoals de Orde verklaarde: “er loopt toch zeker geen Baker rond bij jullie op kantoor”. De facto werd echter al lang op partnershipbasis gewerkt, maar de overeenkomst was nooit getekend!

Stevens zet door. In 1975 krijgt Caron & Stevens toestemming van de Deken de partnershiprelatie met Baker & McKenzie contractueel te formaliseren (nog steeds met verplicht behoud van eigen naam) en aan de wereld kenbaar te maken door te participeren in de formule ‘one world, one firm’. Sindsdien staat er op het briefpapier: Caron & Stevens / Amsterdam office of Baker & McKenzie. Sinds eind 2001 voert het kantoor alleen nog de vlag van Baker & McKenzie en kiest volgens Stevens aldus *avant la lettre* voor de internationale advocatuur.

De verhuizing van het Rokin naar het Leidseplein is een grote stap, het voormalige Hirschgebouw wordt in 1980 de nieuwe thuisbasis voor een snel groeiend kantoor. Nieuwe partners en medewerkers worden aangetrokken, waarbij aanvankelijk een streng selectiebe-

Jaap Caron

Willem Stevens

leid wordt gehanteerd. Iedere partner moet zowel Nederlands recht als belastingrecht hebben gestudeerd. De nieuwe stagiaires drukt Stevens op het hart, dat ze naast de advocatuur ook een maatschappelijke functie moeten vervullen en in Amsterdam moeten gaan wonen. Met de trein om 17.00 uur de stad verlaten is namelijk geen optie, als je een rol wilt spelen in Amsterdam.

Alhoewel dit streng lijkt, valt dit in de praktijk nogal mee. In het Hirschgebouw heerst een goede collegiale sfeer. Het kantoorbeleid is dat de civilisten en fiscalisten door elkaar heen zitten om een toegankelijke sfeer, open communicatie en kennisuitwisseling te bewerkstelligen. Stevens staat nog volledig achter dit op gelijkwaardigheid gebaseerde model, maar erkent dat je door de huidige vergaande specialisatie nu eenmaal niet meer ontkomt aan aparte *practice groups*.

De groei zet door en de fiscale advocatuur floreert. Andere kantoren volgen snel in deze ontwikkeling. De ‘new kids on the block’ maken uiteindelijk in 2006 de stap richting de Zuidas. Daar zitten ze weer naast Stibbe, hun vertrouwde buurman op het Rokin, waar het ooit allemaal begon. ■